

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską
o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej
w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem

Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP zwróciło się do Ambasady Republiki Czeskiej w Warszawie w nocie DPT.2701.6.2018/1 z dnia 10 stycznia 2018 r. z propozycją zawarcia *Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.* (dalej jako „Porozumienie”). W nocie zaproponowano, iż w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.* (Dz. U. z 1994 r. poz. 469), dalej jako „Umowa”, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy. W odpowiedzi Ambasada Republiki Czeskiej w Warszawie wystosowała do Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP notę Nr. 1515-2/2018-VARS z dnia 11 kwietnia 2018 r., w której wyraziła zgodę Republiki Czeskiej na zawarcie Porozumienia na warunkach zaproponowanych w nocie RP.

Obowiązywanie Umowy jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem UE, podobnie jak kwestionowane jest obowiązywanie wszystkich pozostałych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji zawartych pomiędzy państwami członkowskimi UE (dalej jako „umowy intra-EU BIT”). W odniesieniu do RP Komisja Europejska zakończyła w listopadzie 2016 r. nieformalne postępowanie (tzw. EU Pilot) rozpoczęte w czerwcu 2015 r. i rozważa wszczęcie formalnego postępowania ws. niezgodności m.in. tej Umowy z prawem UE. Takie formalne postępowania Komisji Europejskiej toczą się już przeciwko Austrii, Holandii, Słowacji, Szwecji i Rumunii.

RP jest obecnie stroną umów intra-EU BIT zawartych z prawie wszystkimi państwami członkowskimi UE, z wyjątkiem Irlandii i Malty, z którymi RP nigdy nie zawarła tego typu umów, oraz Włoch, z którymi umowa wygasła w 2013 r. na skutek wypowiedzenia przez Włochy. Ponadto RP wypowiedziała, z uwagi na prawo UE, umowy intra-EU BIT zawarte z Belgią i Luksemburgiem, Cyprzem, Francją, Holandią i Portugalią.

Stanowisko RP wobec umów intra-EU BIT zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 3 czerwca 2011 r. Zgodnie z nim umowy intra-EU BIT powinny

zostać wypowiedziane przez wszystkie państwa członkowskie UE, a najlepszym rozwiązaniem dla RP byłoby, aby wszystkie państwa członkowskie UE podjęły jednocześnie wspólną decyzję o rozwiązaniu umów intra-EU BIT za obopólną zgodą na mocy *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* (Dz. U. z 1990 r. poz. 439). Alternatywnie, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wśród państw członkowskich UE takiej jednomyślności, RP, zgodnie z powyższym stanowiskiem, miała rozwiązać umowy intra-EU BIT zawarte z innymi państwami członkowskimi UE albo przez ich wypowiedzenie na warunkach określonych w tych umowach, albo na podstawie porozumienia stron.

W odpowiedzi RP, skierowanej do Komisji Europejskiej we wrześniu 2015 r. w ramach ww. postępowania EU Pilot, RP podtrzymała gotowość do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT zawartych przez RP z innymi państwami członkowskimi UE. Wskazała, że spośród dostępnych i analizowanych przez RP metod osiągnięcia powyższego celu, jednostronne wypowiedzenie umów intra-EU BIT przez RP byłoby najmniej pożądanym rozwiązaniem. Po pierwsze, umowy intra-EU BIT zawarte przez RP nie przewidują możliwości wypowiedzenia ich w każdym czasie, ponieważ obowiązują roczne lub półroczne okresy wypowiedzenia lub wypowiedzenie może nastąpić jedynie w okresie poprzedzającym okres zakończenia ich cyklu obowiązywania. Po drugie, nawet skuteczne jednostronne wypowiedzenie umowy nie powoduje zakończenia obowiązywania jej postanowień na skutek specyficznych przepisów końcowych tych umów, pozwalających na ochronę inwestycji w ciągu kolejnych lat po wypowiedzeniu umowy (tzw. klauzula przedłużonego obowiązywania umowy, *sunset clause*). O wiele lepszym sposobem, jak RP wskazała, byłoby rozwiązanie umów intra-EU BIT na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy. RP podkreśliła w odpowiedzi do Komisji Europejskiej, że z uwagi na liczbę zawartych przez RP umów, jak również biorąc pod uwagę wielość umów zawartych przez państwa członkowskie UE, wydaje się, że najszybszym i najskuteczniejszym rozwiązaniem na obecnym etapie byłoby jednoczesne podjęcie przez państwa członkowskie UE wspólnej decyzji o rozwiązaniu umów intra-EU BIT bez konieczności zachowania klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, w oparciu o porozumienie wielostronne, zawarte zgodnie z *Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.*

Z uwagi na ówczesny brak konsensusu państw członkowskich UE co do celowości i sposobu rozwiązania umów intra-EU BIT, RP przystąpiła do realizacji opcji rozwiązania tych umów na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, wobec czego zawarcie tego Porozumienia jest dla RP zasadne. Takie procedowanie zostało także pozytywnie przyjęte przez Komisję Europejską.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W polsko-czeskich stosunkach prawno-traktatowych w zakresie współpracy gospodarczej obowiązuje m.in. ww. *Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzona w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.* Zapewnia ona inwestorowi i jego inwestycjom z państwa – Strony Umowy na terytorium państwa – drugiej Strony Umowy pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). Komisja Europejska ma poważne obawy, że umowy intra-EU BIT jako takie, w tym ww. Umowa, a także ich poszczególne postanowienia pokrywają się z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub mogą być z nimi sprzeczne, w szczególności z zasadami swobody przepływu kapitału, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa UE, takimi jak: zasada nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności prawa UE. Komisja Europejska ma również zastrzeżenia dotyczące kwestii rozstrzygania sporów inwestycyjnych, uregulowanej w dwustronnych umowach inwestycyjnych, w tym w ww. Umowie, co, zdaniem Komisji Europejskiej, „wydaje się być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów UE”. Zawarcie przedmiotowego Porozumienia pozwoli doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-czeskie w zakresie współpracy gospodarczej.

Trybunał Sprawiedliwości UE (dalej jako „TSUE”), w wyroku wydanym w dniu 6 marca 2018 r., dotyczącym postępowania z wniosku sądu niemieckiego o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, sformułowanym w toku postępowania ze skargi Republiki Słowackiej o uchylenie wyroku sądu arbitrażowego wydanego na podstawie umowy intra-EU BIT, zawartej pomiędzy Czechosłowacją i Królestwem Niderlandów w 1991 r. z powództwa Achmea B.V. przeciwko Republice Słowacji (C-284/16), potwierdził zastrzeżenia Komisji Europejskiej i stwierdził, że klauzule arbitrażowe

w umowach intra-EU BIT są niezgodne z prawem UE, gdyż naruszają autonomię prawa UE (TSUE nie odnosił się do przepisów materialnych umów intra-EU BIT). Komisja Europejska, odnosząc się do wyroku TSUE, podkreśliła, że TSUE nie ograniczył swojej wykładni pod względem czasowym. Oznacza to, że klauzule arbitrażowe zawarte w umowach intra-EU BIT zostały przez TSUE uznane za sprzeczne z prawem UE ze skutkiem wstecznym. W przypadku nowych państw członkowskich UE wyrok TSUE wywołuje skutek od momentu akcesji do UE. To samo dotyczy zastosowania tzw. klauzul przedłużonego obowiązywania umowy. Komisja Europejska wskazała, że na państwach członkowskich UE ciąży obowiązek usunięcia umów intra-EU BIT z obrotu prawnego w celu zapewnienia pewności prawa. Ponadto w ocenie Komisji Europejskiej, wyrok TSUE ma znaczenie dla wszystkich postępowań arbitrażowych prowadzonych na podstawie umów intra-EU BIT oraz wewnątrzunijnego stosowania Traktatu Karty Energetycznej, a także dla wszystkich postępowań post-arbitrażowych (tj. postępowań ze skarg o uchylenie wyroków arbitrażowych oraz postępowań dotyczących uznania bądź stwierdzenia wykonalności tych wyroków). RP, która przystąpiła do postępowania, przedstawiała stanowisko wskazujące na sprzeczność umów intra-EU BIT z prawem unijnym. Stanowisko zbliżone do RP zajęła Komisja Europejska i wiele państw członkowskich UE.

Należy podkreślić, że wskutek sprzeczności z późniejszymi zobowiązanymi prawnomiędzynarodowymi Stron Umowy (RP i Republiki Czeskiej), wynikającymi z członkostwa w UE, zawarte w Umowie postanowienia dotyczące rozstrzygnięcia sporów między inwestorem a państwem nie mogą być stosowane. Mimo to rozwiązanie Umowy jest niezbędne w celu zapewnienia pewności prawa, jak również usunięcia z obrotu umowy międzynarodowej sprzecznej z porządkiem prawnym UE. Zawarcie przedmiotowego Porozumienia pozwoli zatem doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-czeskie.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Porozumienie nie będzie miało konsekwencji politycznych. Państwa członkowskie UE, w tym RP, jak i Republika Czeska, zostały wezwane przez Komisję Europejską do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT. Zarówno RP, jak i Republika Czeska, wyrażają wolę rozwiązania Umowy. Republika Czeska już w 2009 r. wystąpiła do RP

z propozycją rozwiązania Umowy, łącznie z klauzulą przedłużonego obowiązywania umowy.

Porozumienie nie będzie miało negatywnych skutków społecznych, wręcz przeciwnie, należy oczekiwać, że zostanie ono życzliwie przyjęte z uwagi na publiczną krytykę w Polsce umów intra-EU BIT i międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego.

Zawarcie Porozumienia nie powinno wpłynąć na stosunki gospodarcze między RP a Republiką Czeską. Umowę zawarto w czasie, kiedy ani RP ani Republika Czeska nie były członkami UE. Obecnie w obu państwach, poziom prawodawstwa oraz dostęp do powszechnego sądownictwa dają inwestorom zagranicznym gwarancję ochrony inwestycji z możliwością dochodzenia swoich praw na drodze sądowej.

Według danych NBP na koniec 2016 r. skumulowana wartość polskich inwestycji w Republice Czeskiej wyniosła 1,82 mld euro (na koniec 2015 r.: 1,71 mld euro, na koniec 2014 r.: 1,42 mld euro). Do największych inwestycji polskich należą: zakup koncernu Unipetrol przez PKN Orlen – ok. 530,0 mln euro, nabycie przez Zakłady Chemiczne „Dwory” Oświęcim 100% udziałów w firmie chemicznej Kauczuk (obecnie Synthos S.A.) – ok. 195 mln euro, inwestycje firmy Asseco, która przejęła Czeskie Zakłady Techniki Obliczeniowej „PVT” – ok. 63 mln euro, zakup czeskiej firmy chemicznej SPOLANA w Neratovicach przez Zakłady Azotowe ANWIL – ok. 32,5 mln euro. Pozostałe inwestycje były lokowane w branżach: motoryzacyjnej (VAB), w handlu detalicznym (salony sprzedaży LPP, Tatum, CCC, Ryłko, Alpinus, Sun Suits, Kler, Vox), informatycznej (Prokom Software, AB S.A.) oraz spożywczej – przejęcie przez Maspex firmy Wolmark – największego producenta soków i napojów na rynku czeskim oraz zakup przez Mokate czeskiego producenta herbat, firmę Zlaty Dukat.

Według danych NBP, na koniec 2016 r. skumulowana wartość czeskich inwestycji w RP wyniosła 632 mln euro (na koniec 2015 r.: 629,2 mln EUR, na koniec 2014 r.: 171,9 mln euro). Wśród czeskich inwestycji największe znaczenie mają inwestycje firm: czeskiego koncernu energetycznego ČEZ w sektorze energetycznym, który w styczniu 2006 r. zakupił większość udziałów (75%) Elektrowni Skawina (od 2009 r. 100% udziałów) oraz Elektrociepłowni Elcho (89%) na południu Polski – ok. 390 mln euro, czesko-słowackiej grupy kapitałowej Penta Investments a.s. – ok. 130 mln euro, firmy Tchas – 49,8 mln euro, Kofoli – ok. 20 mln euro, firmy Foma

Bohemia – ok. 12 mln euro, firmy Model Obaly – ok. 10 mln euro, Dety Pekarny – ok. 8 mln euro. We wrześniu 2009 r. roku kontrolę nad radomską Metalurgią SA przejęła czeska Huta Trzyniec, jeden z trzech największych zakładów hutniczych w Republice Czeskiej, która planuje rozbudowę zakładu w RP. Firma New World Resources zakupiła kopalnię Morcinek i rozpoczęła budowę zakładu wydobywczego w miejscu zlikwidowanej kopalni Dębieńsko (NWR Karbonia). Ponadto Czeski Holding Przemysłowo-Energetyczny (EPH) dokonał zakupu kopalni Silesia w Czechowicach-Dziedzicach, należącej do Kompanii Węglowej S.A.

O planach rozwiązania Umowy poinformowano także samorzady gospodarcze (Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Krajowa Izby Gospodarcza, Polska Rada Biznesu, Business Centre Club) i zwrócono się do nich z prośbą o przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

- czy inwestorzy polscy na rynku czeskim, w przypadku ewentualnych działań dyskryminujących ich inwestycje, korzystali lub rozważali możliwość wniesienia sporu przeciwko państwu ich goszczącemu? Czy w takim wypadku korzystali/korzystaliby z postępowania przed sądem powszechnym czy też przed międzynarodowym arbitrażem inwestycyjnym?
- czy zdaniem polskich inwestorów ochrona ich inwestycji w regulacjach Republiki Czeskiej oraz w prawie UE jest niewystarczająca? Jeżeli tak, to w jakim zakresie?
- czy wygaśnięcie umów pogorszyłoby warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Republice Czeskiej i ochrony praw inwestorów? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim stopniu?

Samorzady gospodarcze nie udzieliły odpowiedzi na ww. pytania skierowane w kontekście inwestowania przez polskie podmioty gospodarcze na rynku czeskim.

W ramach dalszych konsultacji prowadzonych w odniesieniu do pozostałych umów intra-EU BIT, których RP jest stroną, udzielono ogólnej odpowiedzi, iż mimo że inwestorzy nie korzystają z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT (pozywają państwa przed sądami powszechnymi), powołują się na ich obowiązywanie w dyskusjach z organami danego kraju przy zaistnieniu sporu. Jeżeli musieliby aktywnie dochodzić swoich roszczeń, powołując się na umowy intra-EU BIT, wybraliby procedurę arbitrażu na podstawie umowy intra-EU BIT (szczególnie fundusze inwestycyjne lokujące aktywa w instrumenty udziałowe polskich

przedsiębiorstw inwestujących w państwach członkowskich UE, dla których rozwiązanie umów mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ocenę ryzyka związaną z inwestowaniem). Główną barierą w korzystaniu z arbitrażu są jego wysokie koszty. Prawo materialne w państwach członkowskich UE oraz na poziomie UE zawiera niezbędne standardy gwarantujące zagranicznym inwestorom równe i sprawiedliwe traktowanie, natomiast problemem jest egzekwowanie tego prawa. Wskazywano na czasochłonność procedur, brak profesjonalizmu i obiektywizmu w podejmowaniu decyzji przez właściwe organy. Zdaniem polskich inwestorów, międzynarodowy arbitraż inwestycyjny pozwala prowadzić postępowanie w sposób odformalizowany, elastyczny i neutralny. Generalnie, zdaniem samorządów gospodarczych i polskich przedsiębiorców, dla ich bezpieczeństwa i ekspansji umowy intra-EU BIT są pożądane. Tym niemniej, samorzady gospodarcze odnotowują stanowisko Komisji Europejskiej wobec umów intra-EU BIT i wszczęte przez nią postępowania.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wynika, że polscy inwestorzy nie kierowali do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych sporów przeciwko Republice Czeskiej na podstawie Umowy. Generalnie odnotowano tylko trzy przypadki skorzystania przez polskich inwestorów z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi (na podstawie umów intra-EU BIT z Rumunią – przed przystąpieniem Rumunii do UE, Słowacją i Cyprzem). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez PGRP, na dwadzieścia cztery postępowania arbitrażowe, w których była PGSP a obecnie PGRP od 2006 r. wykonywała lub wykonuje zastępstwo procesowe RP, czternaście dotyczyło lub dotyczy sporów wniesionych przez inwestorów zagranicznych na podstawie umów intra-EU BIT (zawartych z Austrią, Francją, Niemcami, Cyprzem, Holandią, Belgią i Luksemburgiem, Republiką Czeską, Wielką Brytanią). Mimo dużego odsetka wygrywanych spraw (w tym ugody), RP ponosi wysokie koszty postępowań arbitrażowych: zaliczki na koszty postępowania (w tym wynagrodzenie arbitrów), opinie biegłych, zorganizowanie rozpraw, tłumaczenia, udział świadków oraz koszty zastępstwa procesowego. Zgodnie z informacjami byłego MSP, RP w związku z postępowaniami arbitrażowymi poniosła od 2006 r. koszty w wysokości ok. 53 mln zł. Porozumienie z Republiką Czeską może więc potencjalnie istotnie zmniejszyć obciążenie państwa pod względem finansowym, ponieważ nie będzie

zachodzić konieczność ponoszenia znaczących kosztów, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Zawarcie Porozumienia nie naruszy polskiego porządku prawnego i doprowadzi do usunięcia niezgodności Umowy z prawem UE. Zachowanie klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy po wygaśnięciu Umowy oznaczałoby utrzymywanie niezgodności Umowy z prawem UE przez kolejne dziesięć lat, zgodnie z art. 12 ust. 3 Umowy. Zgodnie z życzeniem Republiki Czeskiej, wyrażonym podczas nieformalnych konsultacji ws. rozwiązania Umowy, doprecyzowano w nocie, że żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy, w tym art. 12 ust. 3.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem

Porozumienie ma rangę umowy międzypaństwowej. Rozwiązująca Umowa jest traktowana w polskim porządku prawnym jako umowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, stosownie do art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Dlatego też związanie RP Porozumieniem nastąpi również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tym bardziej, że Porozumienie dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich (w zakresie wygaszania prawa do kierowania skargi do międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego), spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy (zasady prowadzenia działalności gospodarczej, ochrona prawa własności, kwestia wyłączenia oraz odszkodowania w tym zakresie), a więc spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

*Za zgodności z tłumaczenia
z oryginałem*

DPT.2701.6.2018/1

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Czeskiej w Warszawie i ma zaszczyt zaproponować zawarcie Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r. (dalej zwanego „Porozumieniem”), o następującej treści:

1. Traci moc Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzona w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.
2. Strony Porozumienia uzgodniły, że w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy Umowy, o której mowa w punkcie 1, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy, w tym artykuł 12 ustęp 3.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej proponuje, aby w przypadku wyrażenia zgody przez Republikę Czeską na powyższą propozycję niniejsza nota wraz z odpowiedzią na nią stanowiły Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r. Porozumienie wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania późniejszej noty potwierdzającej spełnienie wymogów prawa wewnętrznego niezbędnych do wejścia w życie tego Porozumienia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Czeskiej wyrazy najwyższego poważania.

Warszawa, 10 stycznia 2018 r.

Ambasada Republiki Czeskiej
w Warszawie

Andrzej Kosiński
PODSEKRETARZ STANU

La República Checa
a migración

Nr. 1515-2/2018-VARS

Ambasada Republiki Czeskiej przesyła wyrazy szacunku Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i ma zaszczyt potwierdzić otrzymanie noty Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 stycznia 2018 r., Nr. DPT.2701.6.2018/1, która brzmi jak poniżej:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Czeskiej w Warszawie i ma zaszczyt zaproponować zawarcie Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r. (dalej zwanego „Porozumieniem”), o następującej treści:

1. Traci moc Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzona w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r.
2. Strony Porozumienia uzgodniły, że w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą utraty mocy Umowy, o której mowa w punkcie 1, żadne postanowienie tej Umowy nie pozostaje w mocy, w tym artykuł 12 ustęp 3.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej proponuje, aby w przypadku wyrażenia zgody przez Republikę Czeską na powyższą propozycję niniejsza nota wraz z odpowiedzią na nią stanowiły Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r. Porozumienie wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania późniejszej noty potwierdzającej spełnienie wymogów prawa wewnętrznego niezbędnych do wejścia w życie tego Porozumienia.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Czeskiej wyrazy najwyższego poważania.”

Ambasada Republiki Czeskiej w Warszawie pragnie poinformować Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, że Republika Czeska zgadza się na zawarcie Porozumienia zgodnie z propozycją Rzeczypospolitej Polskiej.

Dla uniknięcia wątpliwości Ambasada Republiki Czeskiej w Warszawie pragnie poinformować Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, że Republika Czeska rozumie ustęp 2 wyżej wymienionej noty jako wyłączający stosowanie artykułu 12 ustęp 3.

Ambasada Republiki Czeskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej wyrazy najwyższego poważania.

Warszawa, 11 kwietnia 2018 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

DPT.2701.6.2018 / 1

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland presents its compliments to the Embassy of the Czech Republic in Warsaw and has the honor to propose conclusion of the following Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest (hereinafter "Agreement"):

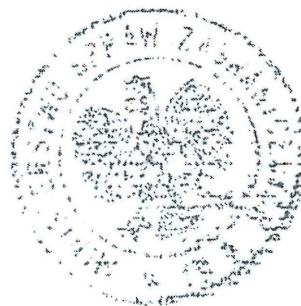
1. The Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest, is terminated.
2. The Parties to the Agreement agreed that in respect of investments made prior to the date when the Agreement mentioned in paragraph 1 terminates, none of its provisions remains in force, including Article 12, Paragraph 3.

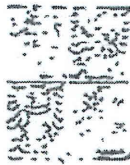
The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland proposes that in case the Czech Republic accepts the proposal this note together with the note constituting the response will constitute the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest. The Agreement shall come into force three months after the date of receiving later note confirming completion of requirements of internal laws necessary for the entry into force of this Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of the Czech Republic the assurances of its highest consideration. *AM*

Warsaw, 10 January 2018

Embassy of Czech Republic
in Warsaw

KANCELARIA JAWNA
MSZ/DPT
Wpłynęła
dnia: 2018-04-12
Nr sprawy: 058/MG/2018
Załącznik: Ilość stron:

No. 1515-2/2018-VARS

The Embassy of the Czech Republic presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland and has the honour to confirm receipt of the Note of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland dated 10 January 2018, No. DPT.2701.6.2018/1, which reads as follows:

"The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland presents its compliments to the Embassy of the Czech Republic in Warsaw and has the honour to propose conclusion of the following Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest (hereinafter "Agreement"):

- 1. The Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest, is terminated.*
- 2. The Parties to the Agreement agreed that in respect of investments made prior to the date when the Agreement mentioned in paragraph 1 terminates, none of its provisions remains in force, including Article 12, Paragraph 3.*

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland proposes that in case the Czech Republic accepts the proposal this note together with the note constituting the response will constitute the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic on the Amendment and Termination of the Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the Promotion and Reciprocal Protection of Investments, signed on 16 July 1993 in Budapest. The Agreement shall come into force three months after the date of receiving later note confirming completion of requirements of internal laws necessary for the entry into force of this Agreement.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of the Czech Republic the assurances of its highest consideration."

The Embassy of the Czech Republic in Warsaw wishes to inform the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland that the Czech Republic agrees to the conclusion of the Agreement as proposed by the Republic of Poland.

For the avoidance of doubt, the Embassy of the Czech Republic in Warsaw wishes to inform the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland that the Czech Republic understands Paragraph 2 of the above-mentioned Note as excluding application of Article 12, Paragraph 3.

The Embassy of the Czech Republic avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland the assurances of its highest consideration.

Warsaw, M. April 2018

*Ministry of Foreign Affairs
of the Republic of Poland*

Warsaw

Warszawa, 30 sierpnia 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.750.2017 / 9/dl

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 16 lipca 1993 r. wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu